

עטרת מרדכי

העלון השבועי להפצת תורה ברוחו של מרן הגה"צ הראשל"צ הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

יח' טבת ה'תשפ"ה | עלון מס' 497 | פרשת שמות

זמני השבת:

עיר	כניסה	יציאה	ר"ת
י-ם	16:24	17:40	18:18
רחובות	16:42	17:41	18:16
חיפה	16:31	17:39	18:15
ב"ש	16:43	17:42	18:19
ת"א	16:40	17:41	18:15

בית מרדכי

נ"ש הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

המאמר המרכזי

מתורת מרן הראשל"צ הרה"ג מרדכי אליהו זיע"א

מנהיג אמיתי

שיש לו, גם בעולם הזה וגם בעולם הבא. כשהוא מאיר להם פנים "כפני חמה".

בכוח האהבה הגדולה הזאת מצליח משה להושיע את ישראל. להוציאם ממ"ט שערי טומאה. להביאם למתן תורה, למדרגה של מלאכי השרת, למדרגה של "נעשה ונשמע", ולהגיעם אל שערי ארץ ישראל. חכמינו למדו מכאן, שכל מי שאוהב את התורה ורוצה להידבק באלוקים, צריך ללכת בדרכו של משה, לאהוב את ישראל כנפשו וכמאודו, להתפלל עליהם ולגרום להם שיעלו מדרגה אחר מדרגה.

"כי אין הקב"ה אוהב, אלא למי שאוהב את ישראל!"

וכל מה שאדם מגדיל אהבתו לישראל, גם הקב"ה מגדיל עליו. ואלה הם הרועים האמיתיים של ישראל שהקב"ה חפץ בהם הרבה, שמוסרים עצמם על צאנו, ודורשים ומשתדלים על שלומם וטובתם בכל הדרכים, ועומדים תמיד בפרץ להתפלל עליהם ולבטל הגזירות הקשות ולפתוח עליהם שערי הברכה.

הא למה זה דומה? לאב שאינו אוהב שום אדם יותר ממי שהוא רואה שאוהב את בניו אהבה נאמנת והוא דבר שהטבע יעיד עליו" (רמח"ל, "מסילת ישרים").

אהבה מתוך מסירות נפש

מסופר על הרה"ג הצדיק חכם רבי יהודה צדקה, עליו השלום, שהיה ראש ישיבת "פורת יוסף" והיו לו מאות תלמידים, שחלקם הרים מאשפתות והיה מנהיגם לתורה במסירות רבה. פעם אחת בא אליו אחד מתלמידיו שהיה בעצמו רב בישיבה, וביקש רשות לסלק מהישיבה את אחד הבחורים: "הוא מפריע ומזיק לאחרים, עשינו כבר הכול ולא הועיל", טען אותו רב.

שאל הרב צדקה: "האם התפללת עליו? האם צמת עליו? האם מסרת נפשך עליו?" יצא אותו רב מבית הרב צדקה וקיבל על עצמו תענית ותפילה למען אותו תלמיד, וראו זה פלא - "מהפך". רוח טובה החלה לנשב בתלמיד, והוא התחיל לאהוב את לימוד התורה, ללמוד, להבין ולהצליח. את הדרך הזאת למד הרב צדקה, וכן למדו כל מנהיגי ישראל, מדרכו של משה רבנו, עליו השלום. בדרך זו צריך ללכת כל מי שאוהב את ישראל ורוצה לראותם שבים בתשובה שלמה.

(מתוך "אביהם של ישראל" על התורה)

כשרצה רבי זירא לעלות לארץ ישראל אמר: אני אעשה "בדיקה" בעצמי אם אני ראוי לכך. ישב מאה תעניות כדי שלא תשלוט בו אש של גיהינום. שלושים יום היה נכנס לתנור לוהט ויושב בפנים ולא הייתה שולטת בו האש. יום אחד שמו עליו עין, ונחרכו שוקיו ואז קראו לו: "קטינא חרין שקיה". והסביר רש"י שהיה נמוך קומה (זירא - זעירא) וקראו לו כן בלשון חיבה (ב"מ דף פ"ה ע"א).

צדיק בעל נסים זה לא רצה להיות רב בעל סמיכה. ומספרת הגמרא (סנהדרין יד ע"א), שרבי זירא לא רצה להיות רב כיוון שאמר רבי אלעזר: לעולם הווה קבל וקיים (תהיה צנוע ותאריך ימים). אחר כך שמע רבי זירא את דברי רבי אלעזר שאמר: אין אדם עולה לגדולה אלא אם כן מוחלין לו על כל עוונותיו. אמר רבי זירא: אם כן, אני מסכים. כשהסמיכו את רבי זירא לרבנות שרו לו: "לא כחל ולא שרק ולא פירכוס - ויעלת חן".

יש שואלים: מה הניח את דעתו של רבי זירא. הלוא אם מוחלים לו את כל עוונותיו, זה רק ביום שבו הוא מתמנה. אבל אחר כך הוא חוזר ונושא את כל אשמות הציבור על ראשו. שהרי על זה נאמר (דברים א יג): "הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואנשים בראשיכם". ומביא שם רש"י בשם חז"ל: "לומר שאשמותיהם של ישראל תלויות בראשי דייניהם שהיה להם למחות ולכוון אותם לדרך הישרה". אם כן למה זה כדאי לו? וצריך לומר שרבי זירא לא ניח לקהל במצבו, וינהיג אותם בדרך ישרה, ולכן אין על כך חשש. ועוד יש לומר כי מנהיג אמיתי תמיד עולה ועולה במעלות של קדושה וטהרה. הוא אף פעם לא שוקט על שמריו ולא נמצא במקום אחד. ממילא תמיד מתקיים בו: "אין אדם עולה לגדולה אלא אם כן מוחלין לו על כל עוונותיו". לא רק ברגע הראשון.

משה - כוחה של אהבה

ההצלחה של משה רבנו בהוצאת ישראל ממצרים, נעשית רק כשהוא אוהב אותם כמו בנים. רק כשהוא מסתכן בעצמו כדי להציל אותם. רק כשהוא לומד להאמין להם. כשהוא נושא אותם על כפיים, "כאשר יישא האומן את היונק". כשהוא מתפלל עליהם ומודיעם מה שאבד להם (רמב"ן שמות יח טו). כשהוא מתפלל עליהם ומוכן למסור למענם את כל מה

החיזוק השבועי

על מה אומרים מזמור לתודה?

לפני כמה שבועות קמתי בבוקר לשלוח את הילדים לביה"ס לאחר זמן רב אני מגיע לדלת ואני מגלה שהילד שתה את השוקו והחליט שגם החולצה צריכה לשתות איתו, חזרתי על עקבותי והחלפתי לו חולצה, חשבתי לתומי שיורדים לרכב ונוסעים לביה"ס, ואז אני שומע את הבת שלי הקטנה שבקושי יודעת לדבר "אבא, טיטול", טוב חוזרים עוד פעם ומחליפים טיטול, תוך כדי החלפת טיטול אני מגלה ששני ילדים השניים רבו בניהם ואחד מהם נפל והחל לרדת לו דם. לאחר כארבעים דקות של מלחמה, אני רואה את עצמי עולה לרכב עם

הילדים ומוריד אותם בביה"ס עם פתק איחור, וכשהגעתי לעבודה המנהל אומר לי בעיניים בורקות זה פעם אחרונה שאתה מאחר... ואז שאלתי את עצמי על מה מזמור לתודה???

סיפרתי את הסיפור הזה לחבר, ואני רואה אותו בוכה, ואני שואל אותו מה קרה? הוא אומר לי זה הצרות שלך!! הלואי והיה גם לי את הצרות הללו, אני נשוי 8 שנים ואין לי עדיין ילדים!

ככה זה בחיים - על שיגרה אומרים מזמור לתודה ולא רק על זכיה בלוטו.

הליכות מבית מדרן

הלכות מצרן

סדר כיפול התפילין בכיס

טוב לעשות את כיס התפילין ארוך כדי שיכניס בהתחלה את התפילין של ראש, ואח"כ את התפילין של יד, וכך כשיבוא להוציאם יפגע בשל יד תחילה. ויש שעושים כיס רחב ומניחים את התפילין זה בצד זה. ויש אומרים שישים של יד בצד שמאל, ויש אומרים שישים בצד ימין, וכל אחד יעשה כמנהגו כי אין זה מעכב. אבל יזהר שלא ישנה מקומם, כי ההרגל נהפך לטבע. ויש נוהגים לעשות שני כיסים אחד לתפילין של יד והשני לתפילין של ראש, ורצוי שיכתבו על הכיס לאיזה תפילין הן מיועדות כדי שלא יבוא להחליף ביניהם.

המניח טלית ותפילין בשקית אחת, יניח את התפילין בצד הטלית ולא לפניו, כדי שלא יפגע בתפילין כשפותח את השקית ויעביר על המצוות כשילבש הטלית תחילה. ולא יניח אותם מתחת לטלית, כיון שקדושת התפילין גדולה יותר. והיום כשיש כיס מיוחד לתפילין יכול להניחם יחד בשקית גדולה אחת ואינו מעביר על המצוות.

שני זוגות רש"י ור"ת יחד

מי שלובש שני זוגות תפילין יחד, יעשה לזוג התפילין של יד כיס מיוחד, ולזוג התפילין של ראש כיס מיוחד. וכל כיס יהיה שונה מחברו, כדי שכשלוקח את התפילין ייקח את הכיס של יד תחילה.

זהירות בהנחתם בכיס - וכשכורך זוג תפילין של יד או זוג של ראש (דהיינו אחד של רש"י ואחד של ר"ת) להניחם בכיס אחד, יזהר שלא ישים את הקציצה (הצד התחתון של התפילין) של האחד על המעברתא (החלק שבו עוברת הרצועה) של השני, אלא יניח הקציצות כולם זה לצד זה. ולא יכרוך הרצועות על הבתים או על המעברתא. והיום כשיש תיק שלם לתפילין (דהיינו הבתים מפלסטיק) - מותר לכרוך על גבם. ויזהר שלא יהיה כיס התפילין עשוי משעטנז..

(מעובד מ"דברי מרדכי")

הלכות שבת

שאלה: האם אדם יכול להתפלל מנחה אחר קבלת שבת ביחיד?

תשובה: כתב החזו"ע (שבת ח"א עמ' קצא) יחיד שקיבל שבת קודם שקיבלו הציבור שבת, ואח"כ נזכר שלא התפלל מנחה, רשאי להתפלל מנחה. הואיל וקבלת שבתו לא היתה בציבור. וכן מי שטעה בתפילת מנחה של ערב שבת, טעות המצריכה לחזור ולהתפלל, כגון ששכח 'יעלה ויבוא' בר"ת, וכדומה, ונזכר אחר שקיבל שבת ביחיד, חוזר ומתפלל מנחה כדת.

שאלה: אדם שלא התפלל מנחה האם יכול לענות ברכו של ערבי?

תשובה: פסק החזו"ע (שבת ח"א עמ' רצו) אדם שנכנס לבית הכנסת ושמע 'ברכו', אם לא התפלל תפילת מנחה לא יענה עמהם, משום שאם יענה 'ברכו' הוי כקבלת שבת בציבור, ואינו יכול להתפלל מנחה. ואם ענה 'ברכו' קודם שהתפלל מנחה, יתפלל ערבי של שבת שתיים. ואינו יכול להתנות שאינו מקבל שבת באמירת 'ברכו', אלא יענה בהרהור ויתנה שאינו מקבל שבת.

אולם דעת מרן הרב בשו"ת קול אליהו (פ"ה ז) שיכול להתפלל מנחה כיון שלא אמר 'ברכו' אלא לכבוד ה' יתברך ולא בשביל לקבל שבת, ובפרט שבימינו אין מתכונים לקבל שבת 'בברכו' אלא כשאומרים 'בואי כלה'.

שו"ת בחושן משפט

בשבת האחרונה היינו בדרכנו לשבת אצל הורי אשתי ומשום שהיום קצר אנחנו מקפידים לצאת לפני חצות היום. ביום שישי בבוקר כשרצינו להכניס את התיקים לרכב מצאנו שהרכב נגבב. שכרנו רכב ונסענו לשבת. אך לאחר השבת חזר הרכב. התברר שכן השכנים לקח את המפתחות שהיו מונחים על השולחן בביתו ונגב את הרכב. האם הנגב חייב לשלם לי את ההוצאה על שכירות הרכב?

תשובה:

בגמרא (ב"ק צ"ז ע"א) מובא שהתוקף ספינה של חברו שאינה עומדת להשכרה ועשה בה מלאכה וקילקלה, דינו כגזלן - מחזיר את הגזלה ומשלם מה שקילקל, אך פטור מלשלם שכירות הספינה אפילו נטל את הספינה על מנת לשלם שכירות. ואם הספינה עומדת להשכרה ונטלה על דעת לשלם שכירותה, הדין תלוי ברצון הבעלים, אם רצו נוטלים שכרה ואם רצו נוטלים עבור מה שקילקל, וכך פסק הרמב"ם (פ"ג מה"ל גזילה ה"ח) ומרן בשו"ע (ח"מ סי' שס"ג) וז"ל "התוקף ספינתו של חברו ועשה בה מלאכה, אם אינה עשויה לשכר, שמיין כמה פחתה ומשלם. ואם היא עשויה לשכר אם ירד לה בתורת שכירות הואיל וירד שלא ברשות אם רצה הבעל ליטול שכרה נוטל רצה ליטול פחתה, נוטל. ואם ירד לה בתורת גזל נותן הפחת וכן כל כיוצא בזה והוא הדין אם נטלה על דעת שאילה שלא מדעת, גזלן הוי".

והנה הטור הוא שכתב הטעם הנ"ל שהתוקף ספינתו של חברו פטור בספינה שאינה עשויה לשכר משום דחשוב גזלן, אך הנימוקי יוסף (ב"ק ל"ד סע"ב ד"ה נחית ליה) כתב בשם הרמ"ה שטעם הפטור משום שזה [הגזלן] נהנה וזה [בעל הספינה] אינו חסר והביא דבריו בשלטי גיבורים (ב"מ ל"ה ע"ב אות ב') ולפי הרמ"ה אם הפסיד בעל הספינה כתוצאה מהגניבה חייב.

ובנידון דידן שנגב רכב שאינו עומד להשכרה מחזיר את הרכב ופטור על השכירות ואם גרם לרכב נזק צריך לשלם על הקילקול, אך בנידון הנ"ל לא היה נזק לרכב לכן פטור מכל תשלום אך לדברי הרמ"ה חייב לשלם על ההוצאה שהוציא בעל הרכב בשכירות הרכב החלופי. עוד מובא בגמרא (ב"ק צ"ו ע"ב) מעשה על אדם שגנב צמד שוורים וחרש זרע איתם את שדהו והובא לדין תורה אצל רב נתמן וחייבו אף שהוא גזלן וצריך רק להשיב את

הלכה למעשה הגונב צריך להחזיר את הרכב ואם לא נעשה נזק לרכב פטור מכל תשלום אחר, אומנם אם רגיל בכך ראוי לבי"ד לקנסו.

שיעורי תורה מרכזי בית מדרן במגוון נושאים <<< www.ateretm.org

מידי יום שיעורים מרתקים לצפייה באתר שיעורי בית מדרן עם מגוון רבנים כדרכו של מדרן <<< www.ateretm.org

עטרת תפארת

העלון מוקדש לע"נ מלכה גינה בת רחל ע"ה
לרפואת עדי בת מזל תחי וריעות בת גילה תחי

אורייתא הפרשה מזווית נשית

מלהיות כפוי טובה ליאור ולחול אשר הצילו את חייו, שכן בשעה שהיה בתיבה היו גלי היאור נעצרים לפניו ולא שטפו אותו (עיין מדרש רבה שמות פרשה ט, י), וכן החול הצילו את חייו בשעה שהרג את המצרי, ולא היו לו כלים לחפור באדמה בכדי לקבור אותו (עיין שמות רבה פרשה י, ז). ומשום כך לא היכה משה רבנו את היאור במכות דם וצפרדע, וכן לא היכה את החול במכת כינים – זאת כדי שלא להיות כפוי טובה.

מכאן ילמד אדם כמה יש להיזהר שלא לכפור בטובתו של חברו. ובזה גם יתבאר (א, ח): "ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף". התורה מגנה את פרעה על אשר לא זכר את הטובות שעשה יוסף עם מצרים, ואף כפר בטובות אלו.

מעניין לציין שעל פתח ביתו של הרה"ג חכם יוסף שלוש זצ"ל (סבה של הרבנית צביה, אשת הרב צדוק"ל) היה תלוי שלט גדול ובו כתוב: "כל הבא ברוך הבא, חוץ מכפוי טובה" (והוא כידוע היה יחיד ומיוחד בין גומלי החסדים, מלבד מה שהיה ראב"ד מוקדש לבני עדתו).

(מעובד מתוך דברי מרדכי)

"ויגדל הילד ותבאוו לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתיהו" (ב, י)

בכל הפסוקים המספרים על הולדת משה רבנו, שמו לא נזכר. למרות שבמדרש מובא שניתן לו שם כבר ע"י הוריו.. הוא מוזכר רק בשם הילד, עד שבתיה מושה אותו מן היאור, ונותנת לו את שמו: משה.

ולכאורה מדוע צריכים להתחשב בשם שקראה לו בת פרעה? והרי מן הדין ראוי היה לקרוא לו "חבר" או "יקותיאל", כשמות אשר קראו לו הוריו?

אלא שמכאן אנו לומדים על גודל מעלתה של הכרת הטוב. מכיון שבת פרעה היא זו אשר הצילה את משה מן היאור ואף חרפה את נפשה למענו, על כן נקבע שמו כפי שהיא קראה לו.

חייב כל אדם להכיר טובה לכל מי שהיטיב עמו, ואפילו אם מדובר בדבר דומם כמו עצים ואבנים. ובאמת מצינו אצל משה רבנו שנזהר

תאמר לבית יעקב

ש"ת שהופנו למרן הרב בנושאי הבית היהודי

גידול ללא תולעים

כל סוגי הירקות המגודלים בשיטת "גידול ללא תולעים" בהשגחת רב, כגון עלי קטיפי יש לשטוף היטב במים ודי בכך.

שריית ירקות/פרות

הגדרה: כל מקום שמזכרת שריית פרות / ירקות מי סבון וכדומה, הכוונה לכך:

שריה במי סבון- בריכוז כמו שטיפת כלים.

או שרייה בחומץ או במי מלח חזקים- בריכוז שאינו ראוי לשתיה.

החומץ עצמו מוחזק בנקיות בזמננו, חומץ יין מוחזק בנקיות רק כל עוד הוא בבקבוק אטום.

וכן אפשר להשתמש בתכשירים חדישים כגון: "סטרילי".

משך השריה- דקה שתיים, ואח"כ לשטוף בזרם מים חזק ולבדוק בדיקה מדוקדקת בשלשה עלים.

חסה שבדקים לליל הסדר, יש להקפיד להשרות פחות מדקה

(כדי שלא יהיה מרור כבוש, וזו בעיה בהלכות מרור)

("מן המותר בפיר" הוראות מעשיות לבדיקת המזון)

פיה פתחה נשים ונפלאות

כאילו קיים עולם מלא

מרן הרב אליהו זצ"ל היה משתדל מאוד למנוע הפלות. הוא עודד מאוד את ד"ר אלי שוסהיים להקים את "אגודת אפרת" שעוסקת בהסברה בנושא מניעת הפלות ובעזרה לנשים שחושבות לבצע הפלה.

אחד מהתלמידים שלמד אצל הרב, גדל ושימש כרב שבין שאר תפקידיו היה עורך חופות. סיפר הרב הצעיר: פעם ערכתי חופה למישהו שלא כל כך היה שומר תורה ומצוות, אבל גם אחרי החתונה הוא שמר איתי על קשר והיה כותב לי הודעות ושואל שאלות מדי פעם.

אחרי שש שנים מהחופה הוא התקשר אלי ואמר: יש לי ארבעה ילדים מאז החתונה, אשתי שמה התקן למנוע הריון, אבל נכנסה להריון ואני לא רוצה עוד ילד. אני בקושי רואה, יש בלגאן בבית, אני בקושי מצליח לעבוד. אבל אשתי לא מוכנה לעשות הפלה. היא אמרה שרק אם יש היתר הלכתי היא תעשה.

או שהיא עושה הפלה ואני ממשיך לחיות איתה, או שהיא לא עושה הפלה אבל אני מתגרש ממנה.

חשבתי בליבי: אילו הרב אליהו היה פוגש מקרה כזה, מה היה עושה? בוודאי היה מתפלל. אסע לכותל להתפלל כי לשם היה הרב אליהו נוסע כשהיה חשוב לו להתפלל. עליתי לירושלים ביום שני בלילה, נכנסתי לכותל ועמדתי בתפילה שעה ארוכה שה' יפתח את ליבו של הבעל ולא יפילו את העובר או יתגרשו חלילה. ביקשתי מהרב זצ"ל שיהיה לי לעזר בשליחות החשובה הזאת. כשיצאתי מהכותל הסתכלתי בלי משים בשעון וראיתי שהשעה היא 22:30.

למחרת בערב נפגשתי עם האבא והאמא לשיחה בשעה 21:00. האבא ישב מולי ומיד התחלתי להרצות בפניו מדוע לא להפיל, ואני מבחין שהוא מסתכל עלי במבט קצת שונה ממה שראיתי בשבוע קודם. שתקתי, והוא אמר לי: אתה לא צריך לשכנע אותי, החלטנו לא לעשות הפלה.

מתי? שאלתי אותו. אתמול בלילה, בשעה 22:30.

עטרת מרדכי לילדים

פרשת השבוע: שמות

עלון הילדים מבית מרן הגה"צ הראשל"צ הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

מעשה רב

נאמן בבריתו וקים במאמרו

ספר יצחק: לפני שנים רבות הייתי מאבטח של הרב זצ"ל מטעם השב"כ בבקור ממלכתי בלום אנג'לס. הייתי צמוד אליו במשך עשרה ימים, וזכיתי לראות את גדלתו. כך, למשל, להוכיח שבמשך כל הימים האלה הרב אוכל רק גזר שהרבנית הביאה מארץ ישראל. אני זוכר שהקשירו מלון עצום בבבילי הילס שבביל כל האורחים הרבים שבאו לקבל את פני הרב אליהו. הכל לכבודו, והוא לא אוכל כלום. האמת היא שרק מי ששם לב ראה שהרב לא אוכל. הצלחת שלו היתה מלאה והפרישות שלו היתה בלי שאף אחד ירגיש.

הוא לא רצה להראות את עצמו.

הרב גם לא רצה שהמאבטחים יחללו שבת בגללו. לכן הוא בקש שכל המאבטחים כלם יהיו שומרי שבת, ואם צריך באמת לנסע לשם בטחון - עדיף שיעשו את זה אלה שאכפת להם מהשבת.

כשסיימנו את הבקור כעבר עשרה ימים והרב ישב במקומו במטוס, הוא פנה אלי בשמי, יצחק, ואמר לי: אם יולד לך בן זכר, אני אהיה הסנדק. כעבר 15 שנים נולד לנו בן בכור, אבל לא זכרתי אז את דברי הרב. כאשר נולד בננו השני, נזכרתי בדברי הרב והתקשרתי ללשכה. ספרתי להם מה היה לפני למעלה מ-15 שנים, והם בקשו לברר ולחזר אלי. כעבר כחצי שעה התקשרו אלי מהלשכה ואמרו: הרב זוכר, הוא יבוא להיות סנדק כפי שהבטיח לך, הוא רק מבקש שהברית תהיה בירושלים.

וכך היה. תמונה של הרב יושב בברית כסנדק מקשטת עד היום את ביתנו ("אביהם של ישראל")

חידושים בפרשה

שבת שלום ילדים יקרים,

בפרשת השבוע מספר על הילד משה, שגדל בארמונו של פרעה.

שם משה התגדל לא רק בגיל, אלא גם במעמד. וכך מביא רש"י על הפסוק: "וגדל משה" והלא כבר כתיב: "וגדל הילד"? אמר רבי יהודה בר"א הראשון לקומה והשני לגדלה שמנהו פרעה על ביתו שפרעה הגדילו.

יש לשאל: מדוע זעם כל כך פרעה על שמשה הרג איזה מצרי, והרי משה רבנו גדל בביתו כבן מלך?

משה רבנו יוצא ורואה איש מצרי מכה איש עברי מאחיו, וזן אותו למיתה, ויך את המצרי. אמנם לא כתוב באיזה צורה הכה אותו, ובמדךש הובאו כמה דעות בזה. יש אומרים שהכה אותו באגרוף, וי"א שהכה אותו במגרפה, וי"א שהכה אותו בדבור, על ידי שהזכיר את שם ה' המפרש. לפי הדעה השלישית, כאשר אמר אחד מהנצים למשה: "הלהרגני אתה אומר", התכונן לשאל אותו כך: "האם אתה רוצה להרג אותי כדרך שהרגת את המצרי ב'אמר' - בדבור?" לפי דעה זו, הריגת המצרי היתה נסית, ע"י דבור. וגם דרך קבורתו היתה נסית, שכן לא כתוב בתורה שחפר לו קבר, אלא מייד "ויטמנהו בחול". החול זז לצדדים ונעשה מעצמו בור, שבו הטמין משה את המצרי בתוכו [וזו הסבה שבמכת כנים לא רצה משה להכות את החול, כיון שנעשה לו נס בחול בשעה שקבר את המצרי].

הלכו דתן ואבירם ואמרו לפרעה: דע לך שמשה יכול להרג אותך, ושמירה של שומריה לא תעזר, שכן אנו ראינו כי באמירה בלבד יכול משה להרג. כעשוי מוכן כעסו ורגזו של פרעה על משה רבנו - לא על עצם הריגתו של המצרי כעס, אלא על כך שהוא הרג אותו באמירה ובדבור בלבד. והטעם לכך הוא, משום שדרך העולם הוא שכאשר יש אדם מסכן שעלול להרג, אזי נוטלים ממנו את כלי נשקו; אבל כאשר אדם מסגל להרג בדבור - לא יכולה להיות עליו כל שליטה, ואי אפשר למנוע ממנו להרג. מזה חשש פרעה, ולכן רצה להרג את משה. (מעבד מתוך "דברי מרדכי")

חידות

1. מהיכן למדים שבמצרים היתה אשה יולדת 6 בכרס אחד?
2. מה שמות שתי המילדות? ומי הן היו?
3. מה היה השכר שקבלו המילדות על שפחדו מה' ולא מפרעה?
4. באיזה גיל היה משה כששמה אותו אמו בתבה?
5. מדוע ברח משה למדן?
6. מהם שמות בני משה? היכן היה הסנה, שבו התגלה ה' למשה לראשונה?
7. אלו מלים אמר משה שמבשרות גאלה, שאמר לפניו גם יוסף?
8. כיצד קבל אהרן את פני משה בחזרתו ממדן?

גדולים צדיקים

"האדמו"ר הזקן" - רבי שניאור זלמן מלאדי

בעל "שלחן ערוך הרב" ובעל ה"תניא". ("בעל" - הכוונה שכתב את הספר)

נולד בסביבות השנים ה'תק"ה-ה'תק"ט, היה יורשו של רבי מנחם מענדל מויטבסק בהנהגת החסידות ברוסיה, ומיסד תנועת חסידות חב"ד והאדמו"ר הראשון בשושלת זו, לפי מסורת חב"ד, רבי שניאור זלמן הוא דור שביעי למהר"ל מפראג המייחס לזוהר המלך. ספר הרי"צ, (הרב יצחק-יוסף שניאורסון) שכשנולד שניאור זלמן, ערך הבעש"ט - רבו של אביו - סעודה גדולה ואמר שנשמה חדשה ירדה לעולם שתאיר את העולם בתורת הנגלה ובתורת החסידות.

הבעש"ט בקש מהוריו התינוק שלא יפרסמו את לדת בנם. בגיל שלוש הובא לבעש"ט לבקשתו לשעה קלה, בה גזז את שערו תויו והניח לו את הפאות, שם ידו על לבו וברכו. כשהיה בן 5 שנים למקרא, הביאו אביו פעם נוספת אל הבעש"ט, וברכו שוב. בחזרם הבייתה שאל הילד את אביו, מי היה האיש הזה? והשיבו כי זה היה "סבא". מאז היה נוהג לכנותו "סבא".

כתוצאה מהלשנה נלקח רבי שניאור זלמן לחקירה וישב במאסר מיום כ"ד בתשרי ה'תקנ"ט. בהשתדלות החסידים שחרר ב"ט בכסלו ותאריך זה נשמר בחסידות חב"ד כחג הגאולה.

נלב"ע (נלקח לבית עולמו) בכד' טבת, והובא לקבורה בהדאיץ' שבאוקריאנה. זיע"א

בדיחה

מה שותה נחש ארסי?
ארסי קולה

הילולת רבי יעקב אביחצירא זצוקל"ה

תתקיים א"ה בבית מדרשונו ביום שני, כ' טבת (20.1) בשעה 12:00

סעודת מצוה במקום. מוזמנים באהבה!

נא לאשר הגעה בטל 054-4477-562 עד ליום ראשון הקרוב בשעה 10:00

מוזמנים להשתתף בהוצאת סעודת המצוה ולמסור שמות שיברכו בע"ה בהילולא בטל' 054-4477-562

